

F A M I L I A

BUDA-PESTA

6 Iuliu st. v.
18 Iuliu st. n.

Va eși joi'a și duminică.

Redacțiunea: strad'a arbo-
relui verde nr. 12.

Nr. 50.

ANULU XIV.

1878.

Pretiu lu pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.

Pentru Romani'a 2 galbeni.

Merulu fatalu.

— Novela istorica. —

(Urmare si fine.)

— Grația, imperate! Grația! Esiléza-me, séu ucide-me pe mine, eu süm caus'a, nu Paulinu! Paulinu e nevinovatu!

Rugarea înca și mai tare irită pe imperatulu. Elu vedea în cuvintele ei numai amorulu ferbinte pentru Paulinu!

Órba jalusia!

— Ceri grația? Vrei sè mori în loculu tradatoriului? Lictore, fa-ti dator'ia! — strigà imperatulu, si capulu lui Paulinu cadîu.

Imperatés'a scóse unu tîpetu sfásiatoru, apoi lesînà, si abia audî aceste cuvinte ale imperatului:

— Éra tu te du în esiliu!

Si elu disparù.

La tîpetulu imperatéssei alergà spariosu Pedro, care o ajutà sè se scóle:

— Ajuta-mi Pedro! — dîse ea încetu, dupa ce își mai veni în ori, — sè mergeinu de aici! Îndata vom plecà, ne vom duce la Jerusalimu, acolo nimene nu ne va mai conturbà!

Pedro facù tóte dupa cum i dîse dóm'n'a lui. Éra ea alergà la Pulcheria aslã cum era desplatita, cu vestmintele rupte.

— Pentru Dumnedîeu ce s'a întemplat? — esclamá Pulcheria înspaimântata.

— Süm nevinovata, o! Pulcheria! dar nu mai potu remáné aci, me ducu pentru totu-de-una, — se aruncà Atenais în genunchi naintea Pulcheriei si începù a plânge cu amar.

— Dar ce e? Ce s'a întemplat?

Atenais povesti pe scurtu tóta întemplarea cu Paulinu, apoi adause:

— Uniculu pecatu alu meu este, cà n'am spusu îndata adevèrulu.

— Scóla-te si siedi lângã mine. Dóra vom putè complaná treb'a, — dîse Pulcheria liniscindu-o si ajutându-i sè se scóle.

— Nici decãtu! Nimica nu me mai retiène aci. Seraca am venitu, seraca me ducu. Teodosiu nu me va mai vedè. Numai un'a rogare amu catra tine: sè-i arati scrisorile aceste, — si predându panegiric'a scri-sa de ea, eși.

La pórtã așteptã Pedro gata. Ea, învalindu-se în o mantela larga si cu unu velu trasu pe capu, eși necunoscuta din Constantinopolu, si nu se oprì pâna la Jerusalimu, unde în Hospitiulu Elenei, amplificatu de dèns'a, isi petrecù restulu vietii, cum dice Cantu

Cesaru: „cultivându sciinti'a si evlavi'a, si nencetatu întarindu inocinti'a sa în afacerea cu Paulinu.“²⁰⁾

Éra Teodosiu?

Cu puține minute dupa departarea imperatéssei, elu întrã la Pulcheria. Acést'a remasese în consternatiunea cea mai amara, când s'a dusu Atenais. Ca legata de padimentu, statea ea în mijloculu Tablinului, cu panegiric'a în mâna, fãra a putè dice unu cuvèntu, fãra a putè decide ceva.

Aslã o gasì Teodosiu.

Ea tresari de spaima, vedièndu-lu. Perulu sperlitu, faç'ia lui palidu vènetã, ochii lui mari cu semnele desperatiunii: tóte spuneau Pulcheriei, ce ruina crâncena este ànim'a lui Teodosiu!

— Teodosiu! — esclamá ea, si mai multu nu putù grai.

— Tradatori! Necedintîosi! Ah, cine ar fi cre-dîutu de Atenais! Nefericitulu de mine! — se vaerà Teodosiu fãra a privi la Pulcheria.

— Sciu tóte, scumpulu meu! — începù Pulcheria fortiându-si linisce, — Paulinu tradatoriulu si-a luat drept'a respaltive; Atenais tradatóra e esilata. Deci nu mai ai cauza de superare!

— Îti multiamescu pentru acéstã mângaiere.

— Si Teodosiu, imperatulu, placutulu, onestulu, temetoriulu de Ddîeu, a facutu aceste? — adause Pulcheria, si tonulu ei deveni satiricu.

Elu cadîu pe unu scaunu de lângã mèsã, si ascundièndu-si faç'ia în palmi, remuscarea îlu cuprinse éراس. Din cuvintele Pulcheriei vedea, cà dèns'a nu aproba fapt'a lui.

— N'ai sciutu tu unde süm eu? — îlu întrebà ea.

Teodosiu stetea mutu.

— N'ai pututu veni la mine cu acelu meru fatalu? Sè-mi ceri svatulu? Sè judecãmu cu sânge rece?

Teodosiu totu tacea.

— Fostu-ai convinsu de culpabilitatea lor?

— Cum sè nu? Ea imi spuse, cà a mâncatu merulu, pe când îlu daduse lui Paulinu.

— Sciutu-ai, cà pentru ce l'a datu lui Paulinu?

— De buna sèma pentru cà îlu iubesc.

— Te însieli grozavu. Ea i l'a datu din stima si recunoscinti'a, nu din amoru.

— Cu ce poti probã acést'a?

— Privesce aici probele! — dîse Pulcheria sigura de triumfulu ei si i puse în vedere panegiric'a scri-sa cu eleganti'a de Atenais.

Teodosiu privi, cetì, frundîari. Faç'ia lui jocã

²⁰⁾ Scriptele ei au peritu. Herders Conversations-Lexicon. Numele Athenais.

tóte colorile. Sprincenele i se contrageau. În urma, albu cá pariatele, iérasí cadiú pe scaunu, si începú a plânge.

— Súm nimicitu cu totulu, — suspiná elu.

Cu ce dulcétia a ânimei a scrisu ea, ce farmecu a datu ideilor sale înalte, sè produca o bucuria nespusa barbatului seu! Paulinu i-a fost numai secretariu si revisoru. Si elu cum i-a multiamitu!

Aceste cugete ilu mustrau. Si de acésta rana nu se mai putú vindecá.

Esí iute dela Pulcheria, se aruncá pe calu, si plecá, nici elu nu sciea în catro?

Calari mai tóta díu'a printre gradinele cetátii. Nimicu nu-lu interesá. Nu multiamia salutárele, cáci nu vedea pe nime!

Toti se uitau unii la altii, toti ísi dadeau din umere la purtarea ímperatului.

Desperatiunea lui a ajunsu la culme. S'a tredítu calare în Hippodromu. Acést'a si Cistern'a din apropiare, i revocara în memoria dílele trecute din víctia soúiei sale. Ísi oprí calulu. O durere nespusa, ilu tormentá!

Dupa acea cu o furia începú érasí a mâná calulu în cercu, pâna ce acela se umplú de spume. Bietulu ímperatu voiá sè fuga de mustrare consciintiei sale.

Apoi érasí se schimbá acést'a emotiune. Si ísi lasá calulu în pasi.

Si cum mergea calulu încetu, ímperatulu cu ochii

închisi, cu capulu plecatu spre peptu, cu frênele picate díu mâna, medità adêncu.

Figur'a Atenaidei i se presentá. O vedea cá pe regin'a graúielor, cá pe corón'a sesului ei. Apoi o vedea desplatita, esilata, cum se duce, cine scie pe ce cale? pe ce timpu? cu ce suferintia? Ea, inocint'a, ea bun'a, ea care i-a scrisu lui panegirica!

— Vreu s'o ajungu! Dupa ea! — strigá elu de odata si dete pinteni calului.

Calulu sarí ninchezându si dete fug'a.

Ímperatulu ísi perdú ecuilibrulu, cadiú asvêrlitu cu capulu de statu'a lui Teodosiu celu mare, si murí!²¹⁾

Si Pulcheria?

Erá în capel'a ei rogându-se când i s'a adusu scierea mortii lui Teodosiu. Numai a se rugá, a se proşterne naintea altariului, mai putea ea în acestu momentu!

Traditiunea familiara i se ivi în memoria cá o prepastia.

— Oh Dómne Ddîeulu meu! Mân'a ta drépta cade greu asupra nóstra! — esclamá ea.

Apoi cochiamá senatulu, si predându guvernulu si tronulu în mânilé lui Marcianu, se retrase în monastirea sa, si peste puúinu timpu se mutá la cele eterne. Si cu ea famili'a lui Teodosiu celu mare s'a stinsu.

Georgiu Traila.

²¹⁾ În 28 juliu 450. Cantu Caesar Ib.

SALONUL

Conversare cu cetitórele.

— *Deputatulu-agentu.* —

Dílele trecute mergênda lângá o parfumeria, vedíui esíndu de acolo unu amicu alu meu. Acést'a me surprinse, cáci il credeam unu omu multu mai seriosu, decátu sè-i si plesnéscá prin minte a intrá în asemenea negociatorií.

— Ce cauti tu aice? — il întrebai.

— Cumperai câte-va sticle de parfum, — si — cá sè me convinga — mi le si aretà.

— Tie? — întrebai cu mirare.

— Ah! ce cugeti.

— Asiá dara cui?

— Cui? Tu uiti, frate, cá eu am fost si vreu sè fíu deputatu. Aceste sticle se ducu în cerculu meu electoralu, unde le-a cerutu barbatulu unei neveste...

— Frumóse?

— Credu diu! Dêns'a e cea mai escelenta — cortesiria a mea. Vedi dara, cá trebue sè facu si ceea ce în tóta víctia mea n'am facutu, adeca sè cumperu — parfumerii.

*

— Si capeti mai multe comissiuni de aceste?

— Cu redicat'a, frate. Inse cele de soiulu acest'a le ímplinescu usioru; facêndu vr'o preumblare, íntru în cutare prevalia, ordonezu ceea ce se poftesce,

si lucrulu e gata. Dar sânt alte comissiuni multu mai grele si mai neplacute!

— Si altele?

— Si díeu. Pâna când n'am fost deputatu, nime nu-mi sciea, ma si déca me adressam cuiva — nu-mi respondea; dupa ce ínse fui alesu, de-odata m'am pomenitu cu o plóia de epistole, si în tóte cu niste comissiuni.

— Dar pe ce temeiu?

— Unulu ími scie, cá a votatu pentru mine; altulu ími promite, cá — de si de asta-data fu silitu a votá în contra mea — la víitórea alegere va fi cortesíulu meu. Si apoi pe aceste temeiu, fia-care ími cere serviciulu în cauzele sale. Déca li refusu, toti devínu duşmanii mei, agítéza în contra mea, imi perdu poporalitatea si ími periclitezu mandatulu. Vedi dara, cá ori vreu ori ba, trebue sè me facu...

— Agentu.

— Asiá-i. Când mi se presintă mandatulu, cugetam cá voiú fí deputatu, si iéta devíni deputatu-agentu.

*

Si dupa o mica pausa amiculu meu continuá:

— Abiá este dí lasata de Dumnedieu, cá sè nu primescu un'a dóue séu si mai multe epistole cu comissiuni. Unulu me róga sè me ducu în Buda si sè grabescu cutare cauza a lui; altulu ími scie sè-i mijlocescu unde-va vr'o diregatoria, cáci elu totu-de-una a fost moderatu, (cu tóte aceste la alegerea díu urma a agítatu cá ultraistu); alu treile ími descrie starea lui miserabila, si poftesce cá sè-i scotu dela

óre-care banca vr'unu împrumutu; alu patrute cere concursulu meu că sè i se ierte arênd'a erariala; alu cincile are processu la cutare foru judecatorescu de aice; alu sîesele, sîeptele, si asiá mai departe, toti îmi dau ceva comissiune.

— Si tôte le îndeplinesci?

— Tôte.

— Dar când?

— Pâna la miédiadi stau la camera, apoi prân-diescu, dupa miédiadi cautu de comissiuni. Va sè dica, pâna la prândiu deputatu, dupa prândiu agentu. Ce sè facu? Cautu sè fiu agentu, de cumva voiescu sè remânu — si deputatu.

*

— Câte odata îmse — continuà amicul meu — o patîescu curiosu cu comissiunile mele.

— Cum asiá?

— Iéta vr'o doue casuri. Nu de multu primii o scrişore în care mi se împartesî, că judele cercualu regescu din cutare orasielu a comisu niste ilegalitâti, deci sè-lu acusu la ministrulu de justiția. Totu în acea dî capetai o epistola si dela judele amintitu, în care dênsulu — plângêndu-se de mistificârile facute în contra lui — ceru spriginulu meu la ministeriulu competente. E bine, ce sè facu? Déca voiu ajutá pe unulu, voiu superá pe celalaltu. Dar nu-i iertatu sè superu nici pe unulu, căci amêndoi îmi sînt alegatori.

*

Si, fâra sè aştepte respunsulu meu, amicul meu continuà:

— Iéta si alu doile casu. X. are unu processu în contra lui Y., apelatu la tribunalulu supremu. X. îmi scrie sè me ducu la judecatori si sè-i informezu. Nu-i lucru placutu, dar nu-lu potu refusá, i promitu. — A dou'a dî Y. me suprinde cu o epistola totu în acêsta causa si me rôga sè întrevinu în favorulu lui, în contra lui X. — Brr! ce sè facu? Celuia i-am promis, acestuia nu-i potu refusá. Amêndoi sînt alegatori!

— Grea situatiune!

— Si totusi am gasitu unu espedientu.

— Ce?

— M'oiu duce jos si i voiu împacá.

— Vedi că eşti diplomatu.

*

— Ti-am spusu ce facu dîu'a, sè-ti spunu ce facu sér'a? Scriu . . .

— Raporturi dietale?

— Ba. Epistole acelora cari s'au adressatu ca tra mine cu causele lor. De multe ori lucru pâna nóp-tea târdîu. Deminêti'a apoi le punu pe poşta. Tôte recomandate, cá nu cumva cine-va sè-mi póta negá, cá nu i-am respunsu, — căci multi aru fi capabili si de ast'a. Astfel apoi am deja o multîme de recepisse.

— Scii ce sè faci cu ele?

— Ce?

— Acusi când vei merge sè faci alegatorilor tei dare de séma, sè le duci tôte cu tine si — aretându-le — sè dîci: „Iéta, fratîlor alegatori, ce am lucratu eu pentru voi!“

Iosif Vulcanu

Literatura si arti.

✓ **Cânteculu Gintei Latine** aparutu în „Vasár-napi Ujság“ tradusu de Iosifu Vulcanu, a fost reproducu de acolo si de alte dîuare unguresi din provincia.

✓ **Oper'a italiana din Bucuresci** în anulu vîtoru va fi condusa de cunoscutulu comerciantu de musicalie din Bucuresci, dlu Gebauer, carele a primitu prin contractu acêsta întreprindere. Dlu Gebauer publica o cerculara, prin care promite, că va esclude cu deservsîre mediocritâtile si va presintá numai artisti de merit, si chiar celebritâti europene.

✓ **Carti noue**: Brosiur'a a nou'a din Istori'a rebelului din Orient, tiparita la Bucuresci sub îngri-girea dlui D. Laurianu. — Prescurtare din Istori'a Românilor, pentru şcolele primare, de N. Scurtescu, Bucuresci. — „Despre distribuirea avutîelor“, tesa sustînutu de dlu D. Lazarescu în şcol'a libera de şci-intie politice din Bucuresci. — „Vederi asupra României“, prim'a fasciôra: „Renascerea“, de Gr. Malinescu. — „Jidovii la congressulu din Berlin“ sèu „Pretensiunile lor de a dobândi drepturi egale cu României“, de C. N. Atîacu. — „Despre geniulu productoru si geniulu destructoru“, de E. Cretîulescu, conferinția tinuta la Ateneu.

Biserica si scóla.

✓ **Sinodulu bisericescu alu României**, convocat de la 24 maiu st. v., a încheiatu sesiunea sa ordinaria la 24 junie st. v.

✓ **Esamenele în institutul „Andreianu“ din Sibîiu** au reesîtu bine. Tinerii au datu respunsuri satisfacátorie; ér dnii professori potu fi îndestuliti cu rezultatele ostenelelor lor. La ultimulu esamenu, adeca la celu din cântu, tinutu la 10 l. c. participá si Esc. Sa mitropolitulu Mironu Romanu, carele a esaminatu cu viu interesu pe tinerii teologi si pedagogi din studiile învetiate, si s'a pututu bucurá de sporiulu doveditu. Acestu esamenu s'a începutu la 9 óre diminetî'a si a duratu pâna la 1/2 1 óra totu sub presidiulu Esc. Sale. În 13 l. c. s'a încheiatu anulu şcolasticu, când bravulu professoru Dr. Ilarion Puşcariu si-a luat adio dela tinerime prin o cuvêntare frumósa si alésa.

✓ **Impartîrea premiilor** la învetiaceii şcolelor publice secundare si primare din capital'a României s'a facutu în diu'a de St. Petru, în localulu senatului din palatulu universitatii. Domnitorulu a asistatu ênsusi la acêsta serbare, la care participá si unu publicu numerosu mai alesu de dame. Ântâiu se cântá imnulu „Cânteculu Latinitâti“, apoi vice-presiedintele consiliului permanentu de instructiune, dlu Aron Florianu, rostí unu discursu, — la care Domnitorulu respunde prin nişte cuvinte, cari produsera sensatiune mare. Apoi începutu impartîrea premiilor, Domnitorulu asiedî ênsusi cununile pe fruntea învingatorilor.

✓ **Premierea fetelor.** La 30 junie st. v. s'a împartítu la Bucuresci premiele la învetiacelele şcolelor secundare si primare. Domnitorulu a asistatu si la acêsta ceremonía, dn'a Zacharescu — directórea şcoléi de fete professionale — a cetitu unu discursu, la care Domnitorulu respunde prin niste termini fórte caldurosi. Apoi împarti ênsusi premiile.

✓ **Conservatoriulu de musica si declamatiune din Bucuresci** tînu esamenulu cu şcolarii sei la 20

junie st. v., asistându unu publicu numerosu. Esamenulu a multămitu pe toti, si la fine represintantele guvernului a împartitu mai multe premie între școlari și școlariție.

† **Concursuri de professori.** La gimnasiulu gr. c. românulu din Naseudu a devenitu vacanta catedr'a de professoru și catechetu gr. or., l'f'a e 900 fl. — La gimnasiulu gr. or. românulu din Bradu se poftesce unu professoru, l'f'a e 600 fl.

Ce e nou ?

Sciri personale. Regele va merge în septemână vîitoare la Ischl, dar nu va petrece mai îndelungatu acolo. — Regîn'a a mersu la Starenberg, unde va rămâne mai t'ota v'ér'a. — Comandantulu militarulu alu tierii, br. Edelsheim Gyulay, s'a rentorsu din inspectiunea sa la Buda. — Dlu A. A. Beldiman, dr. în dreptu, fu numitu secretaru la agenți'a româna din Berlin, în locul dlu Ch. A. Balasiu, care se rentorce la postulu seu de cancelarulu alu agenției din Constantinopole. — „Monitorulu“ României publica sanționarea naturalisării de cetățianu românulu a professorulu I. L. Frollo. — Principele de Wales are s'e sosescă dilele aceste la Paris. — Împaratulu Vilelmulu aflându-se din ce în ce mai bine, medicii nu mai publica buletine despre starea lui. — Parechia împaratésca a Rusiei, caletorindu la Jugenheim, va trece în curându prin Berlin.

† **Activitate seu passivitate ?** Sâmbeta la 8, 20 julie se va tine în Sibiiu o conferințiã generala a Românilor învestiti cu dreptulu de alegere la diet'a tierii, la care s'unt invitate t'ote cercurile electorale locuite de Români. Invitarea s'a facutu în numele clubului membrilor români ai represintantiei municipiului Sibiiu, de Rds. D. Nicolau Popea că presiedinte și de dlu V. Petri că notaru. — Sêrbii tinura deja asemene conferințiã, și printr'unu apelu subscrisu de Polit că presiedinte, se recomanda națiunii activitate. — Diuarele slovacesci invita pe alegatori a nu luã parte la algeri.

Congressulu din Berlin s'a încheiatu la 13 l. c. si delegatii puterilor mari au plecatu catra casa. Asiã dara pacea e încheiata. Înse numai pe hârtia, căci decisiunile congressului nu îndestulescu pe cei interessati. Cestiunea orientului — dice „Românulu“ — nu s'a resolvatu de locu. Români și Grecii, naționalitățile cele mai vitale si cele mai civilisate de pe peninsul'a balcanica, au fost tocmai cele mai nedreptatite. Diplomati'a a altoitu cestiunii oriintelui unu nou veninu, o noua buba, unu nouu motivu de confusiune.

Ministrulu Tisza în Dobritinu fu primitu cu mari ovatiuni de partid'a sa. Deputatiuni numeroase si banderiu mare esira spre a-lu întimpinã. I se facu si o p'orta triumfala. În sér'a prima i se arangiã si unu conductu cu tortie, dar acest'a se încheiã cu derimarea portii triumfale din partea opositiunii. A dou'a dî facu dare de séma alegatorilor, si fu proclamatu érași candidatulu.

Regele si regîn'a Belgiei în anulu acest'a vor serbã aniversari'a de 25 ani ai cununiei lor. Din incidentulu acest'a orășiele de frunte ale Belgiei au decisu s'e faca t'ote la olalta reginei unu prezentu. Aces-

t'a va fi o coróna de argintu, decorata cu brilante, care se si face la aurarulu Buls în Brusela.

Unu processu scandalosu a începutu s'e se pertracteze la 3 l. c. în Londra, facendu o sensatiune cu atãtu mai mare, cu câtu pãrtile apartinu celor mai înnalte familie aristocratice englese. Carl de Aylesford, unu pairu britanicu, cere s'e fia despartitu de soçi'a sa, pentru motivulu că d'ensulu însotindu în 1875 pe principele de Wales în Indi'a, în lips'a lui, lady Aylesford s'a dusu cu marchisulu de Banford la Paris, unde au traitu cá si când aru fi fost casatoriti. Marquisulu de Banford, (care s'a însuratu de curendu cu o fica a ducelui de Abercorn, fostulu vice-rege alu Irlandei), si lady Aylesford nu néga, — dar procurorulu regescu opinéza, că lordulu Aylesford nu e îndreptatitu a cere despartire, de óra-ce si d'ensulu s'ar fi iubitulu cu Mrs. Dilke, soçi'a unui proprietaru bogatu din Warwickshire si ar fi avutu dese relatiuni cu damele din *demimonde*. Pertractãrile aducu la ivela multe amenunțimi fórté delicate si picante, cari escita surisuri chiar si pe buzele flegmaticilor englezi.

Imperatés'a Eugenia si principele Ludovicu Napoleon au plecatu din Chislehurst, ducendu-se împaratés'a la Ems, ier printiulu spre Copenhaga, însotitu de Pietri. Dupa o petrecere de patru dile în capital'a Danemarcei, principele se va duce la Stockholm, de unde va începe a caletoria prin Svedia si Norvegia. Mam'a si fiulu se vor întâlni la Arenenberg, ier pe la octomvre se vor întorce în Engliter'a.

Bunurile principessei Natalia, cari se afla în Basarabia, se vor vinde prin licitatiune publica. Iéta caus'a! Înainte d'a erumpe ultimulu resboiu sêrboturcu, principess'a dadu că ipoteca t'ote bunurile ei din Russi'a, pentru unu împrumutu ce banc'a din Cheson a datu sêrbilor. E bine, fiindu că Sêrbii n'au plattitu, numit'a banca vinde bunurile principessei Natalia Petrovna Obrenovicu.

† **Sciri merunte.** Si damele române din Bucovina tramisera dlui Alecsandri o depesia de felicitare. — La 21 juniu fulgerulu a treznitu tocmai atunce în turnulu bisericeii gr. or. române din Chintelnicu (Solnoc-Doboca), când clopotarulu tragea clopotele. — Diet'a Croației s'a închisulu la 13 l. c. — Celu mai be-trãnu omu în t'ota lumea, Florianu Weissmuth, a muritu dilele trecute, în etate de 148 ani, în Hessen-Kassel. — Spesele de resboiu ale Rusiei în resboiulu cu Turci'a s'au urcatu la 988.000.000 ruble. — Sîahululu, care plecã alalta eri din Viena, a cumperatu multe presenturi pentru muierile sale, alu caror numeru se urca numai la 120. — La 3 l. c. în comun'a Paniova, comitatulu Timisiórei, fulgerulu a tresnitu patru femei si unu barbatu, cari lucrau câmpu, toti au muritu.

Suvenirea mortilor.

Hermina Comlosianu n. Cociuba, soçi'a dlui Constantinu Comlosianu, notaru în comun'a Micalaca, comitatulu Aradu, a repausatu la 8 julie st. n. în etate de 31 ani.

† **Dr. Ioanu Paulini**, medicu românulu în Oradea-mare, a încetatu din viétia acolo în etate de 72 ani.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. 1878. Calea tieriei nr. 39.